

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1973

Warszawa, dnia 15 lutego 1973 r.

Nr 2

SPIS TREŚCI

Dział A

- Poz. 4 — uchwała II Plenum CRZZ z dnia 7 grudnia 1972 r. w sprawie realizacji postanowień VII Kongresu Związków Zawodowych oraz zadań społeczno-gospodarczych 1973 r. 18
- „ 5 — uchwała II Plenum CRZZ z dnia 7 grudnia 1972 r. w sprawie Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia 18

Dział B

- Poz. 6 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 listopada 1972 r. w sprawie dodatkowych urlopów dla niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego 19
- „ 7 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1972 r. w sprawie zakresu działania naczelnika gminy, organizacji i zadań urzędu gminy oraz niektórych spraw pracowniczych 20
- „ 8 — uchwała nr 290 Rady Ministrów z dnia 11 listopada 1972 r. w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego 24
- „ 9 — uchwała nr 309 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1972 r. w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę inwalidów wojennych i wojskowych 25
- „ 10 — uchwała nr 317 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1972 r. w sprawie funduszu socjalnego w państwowych jednostkach organizacyjnych opieki zdrowotnej i opieki społecznej 26
- „ 11 — zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 listopada 1972 r. w sprawie zasad sprzedaży samochodów osobowych „Polski Fiat 126p” w trybie przedpłat przyjmowanych przez Powszechną Kasę Oszczędności 27

DZIAŁA

4.

UCHWAŁA**II PLENUM CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH**

z dnia 7 grudnia 1972 r.

w sprawie realizacji postanowień VII Kongresu

Związków Zawodowych oraz zadań społeczno-gospodarczych 1973 r.

II Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych uznaje kierunki zawarte w referacie programowym Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych wygłoszonym przez Przewodniczącego CRZZ Towarzysza Władysława Kruczka jako obowiązującą wytyczną działania wszystkich instancji i ogniw związkowych oraz samorządu robotniczego.

VII Kongres Związków Zawodowych sformułował zadania dla całego ruchu zawodowego wynikające z programu „społeczno-gospodarczego rozwoju kraju określonego w Uchwale VI Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Obowiązkiem wszystkich instancji i organizacji związkowych jest obecnie podjęcie konkretnych działań na rzecz konsekwentnej realizacji uchwał VII Kongresu.

Kierując się programową zasadą jedności i wzajemnej zależności spraw produkcji, bytu i socjalistycznego wychowania Centralna Rada Związków Zawodowych:

1. Zaleca wszystkim instancjom i organizacjom związkowym oraz organom samorządu robotniczego, aby wspólnie z administracją gospodarczą podjęły niezbędne kroki w celu pomyślnego wykonania bieżącego roku. Konieczne jest zwrócenie szczególnej uwagi na usuwanie istniejących braków i niedomagań w działalności zakładów, w tym zwłaszcza w zakresie stanu organizacji i dyscypliny pracy, gospodarki materiałowej i pełnego zabezpieczenia frontu robót oraz dalszej poprawy warunków pracy i życia załóg;

2. Zwraca się do rad zakładowych, robotniczych i konferencji samorządu robotniczego o dokonanie wnikliwej oceny stanu gospodarki w zakładach oraz podjęcia niezbędnych przedsięwzięć organizacyjno-

-technicznych umożliwiających przyjęcie ambitnych planów produkcji na 1973 r. oraz pomyślną ich realizację. Poprzez pełniejsze wykorzystanie źródeł dalszego wzrostu produkcji, poprawy jej jakości, nowoczesności i wzrostu wydajności pracy zmierzać powinniśmy do przekraczania przyjętych zadań 1973 roku;

3. Uważa za konieczne, aby rady zakładowe wspólnie z administracją przedsiębiorstw dokonały oceny dotychczasowej działalności w dziedzinie socjalno-bytowej w zakładach a konferencje samorządu robotniczego przyjęły program dalszej poprawy warunków pracy i socjalno-bytowych załóg, lub uzupełniły posiadane programy o zadania w roku 1973;

4. Uznaje za niezbędne, aby wszystkie instancje związkowe udzielały jak najdalej idącej pomocy organizacjom zakładowym w rozwijaniu twórczych inicjatyw społeczno-produkcyjnych załóg, współzawodnictwa pracy, racjonalizacji i wynalazczości pracowniczej, popularyzowały ludzi rzetelnej i dobrej roboty, wykorzystując w tym celu wszelkie dostępne środki i formy organizacyjne;

5. Za szczególnie pilne i ważne zadanie wszystkich instancji i ogniw związkowych uznaje wnikliwe rozpatrzenie i realizację wszystkich słusznych wniosków i postulatów zgłoszonych w kampanii sprawozdawczo-wyborczej.

Wzmoczoną aktywnością społeczno-zawodową, rzetelną i wydajną pracą na każdym stanowisku w zakładach pracy, instancjach i organizacjach związkowych najlepiej przyczynimy się do dalszego umacniania socjalistycznej Ojczyzny, pomyślnego rozwoju gospodarczego naszego kraju i podniesienia na wyższy poziom warunków życia i bytu ludzi pracy w Polsce.

5.

UCHWAŁA**II PLENUM CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH**

z dnia 7 grudnia 1972 r.

w sprawie Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia.

VII Kongres Związków Zawodowych — najwyższe forum ludzi pracy — jednomyślnie przyjął propozycje I Sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Tow. Edwarda Gierka o utworzeniu Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia dając temu wyraz w podjętej uchwale.

Powszechne poparcie idei utworzenia Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia znalazło wyraz w

licznych zobowiązaniach i świadczeniach na ten cel szerokiego kręgu społeczeństwa.

II Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych zwraca się do wszystkich ludzi pracy, do instancji i organizacji związkowych z gorącym apelem o podejmowanie dobrowolnych świadczeń pieniężnych na Narodowy Fundusz Ochrony Zdrowia w wysokości od 0,25% do 0,5% zarobków netto, a tak-

że zobowiązań i czynów społecznych dla przyspieszenia realizacji programu rozwoju ochrony zdrowia w naszym kraju.

Centralna Rada Związków Zawodowych w imieniu 11-milionowej rzeszy ludzi pracy zwraca się do Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu o podjęcie uchwały w sprawie Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia w miejsce dotychczas istniejącego Społecznego Funduszu Budowy Szkół i Interna-

tów oraz wyznaczenie ruchowi zawodowemu wiodącej roli w urzeczywistnieniu idei Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia wśród szerokich rzesz ludzi pracy i całego społeczeństwa.

Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych jest przekonane, że idea utworzenia Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia jest sprawą całego narodu i będzie podjęta i realizowana z pełnym zaangażowaniem przez całe społeczeństwo.

DZIAŁ B

6.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 listopada 1972 r.

w sprawie dodatkowych urlopów dla niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

(Dziennik Ustaw z dnia 24 listopada 1972 r. Nr 48, poz. 302)

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 29 kwietnia 1969 r. o pracowniczych urlopach wypoczynkowych (Dz. U. Nr 12, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom zatrudnionym w zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego na stanowiskach określonych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia przysługuje w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. płatny urlop dodatkowy w wymiarze 12 dni roboczych w każdym roku kalendarzowym.

§ 2. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu jednego roku na stanowiskach wymienionych w wykazie, o którym mowa w § 1.

§ 3. 1. Zakład pracy zależnie od wskazań lekarza powinien udzielić urlopu dodatkowego łącznie z urlopem wypoczynkowym lub oddzielnie.

2. Urlop dodatkowy nie może być dzielony na części.

3. Urlop dodatkowy może być przesunięty na następny rok kalendarzowy tylko w trybie i na zasadach określonych w art. 12 ustawy z dnia 29 kwietnia 1969 r. o pracowniczych urlopach wypoczynkowych (Dz. U. Nr 12, poz. 85).

§ 4. Minister Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Metalowców przed upływem okresu, o którym mowa w § 1, ograniczy lub zniesie uprawnienia w zakresie dodatkowych urlopów, jeżeli przed tym terminem zastosowane zostaną takie urządzenia ochronne lub wprowadzone zmiany techniczne, które usuną szkodliwe dla zdrowia warunki pracy.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *w. z. M. Jagielski*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 listopada 1972 r. (poz. 302).

WYKAZ STANOWISK

Nazwa zakładu	Wydział	Stanowisko robocze
1	2	3
Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Rzeszowie	Wydział Hamowni	mechanik silników lotniczych operator stacji pomp i paliw przyrządowiec-pirometrysta magazynier robotnik gospodarczy (sprzątac) rejestrator mistrz technolog starszy technolog kierownik wydziału zastępca kierownika wydziału
	*) Dział Głównego Mechanika	ślusarz tokarz spawacz ustawiacz

1	2	3
	*) Dział Głównego Energetyka *) Dział Głównego Kontrolera	elektromonter dyżurny brakarz kontroler starszy kontroler kierownik Wydziału Kontroli Technicznej
Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Kaliszu	Wydział Hamowni	mechanik silników lotniczych mechanik silników lotniczych — brygadzysta monter oprzyrządowania ustawiacz robotnik gospodarczy ślusarz brakarz rejestrator starszy kontroler elektromonter wydawca sprzętu konserwator sprzętu planowy starszy mistrz technolog starszy technolog zastępca kierownika wydziału kierownik wydziału zastępca kierownika Wydziału Jakości kierownik Wydziału Jakości
Zakłady Mechaniczne im. M. Nowotki Warszawa, Fort-Wola	Wydział Hamowni Silników *) Kabina doświadczalna Hamownia Agregatów Prądowtwórczych	mechanik silników spalinowych mechanik silników spalinowych — brygadzysta mechanik silników spalinowych mechanik silników spalinowych — brygadzysta mechanik silników spalinowych mechanik silników spalinowych — brygadzysta elektromonter

*) Pracownicy zatrudnieni w Wydziale Hamowni.

7.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1972 r.

w sprawie zakresu działania naczelnika gminy, organizacji i zadań urzędu gminy oraz niektórych spraw pracowniczych.

(Dziennik Ustaw z dnia 1 grudnia 1972 r. Nr 49, poz. 315)

Na podstawie art. 103 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1972 r. Nr 49, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Naczelnik gminy jest organem administracji państwowej w gminie oraz organem wykonawczym i zarządzającym gminnej rady narodowej.

2. Naczelnik gminy wykonuje zarządzenia organów nadrzędnych.

3. Naczelnik gminy podejmuje działania mające na celu realizację na terenie gminy zadań państwowych, a w szczególności zadań wynikających z planu społeczno-gospodarczego rozwoju kraju i gminy, oraz działania zmierzające do zaspokajania potrzeb gminy.

4. Naczelnik gminy działa zgodnie z przepisami prawa i realizuje kierunki działania ustalone przez gminną radę narodową.

§ 2. W zakresie planowania społeczno-gospodarczego i gospodarki finansowej naczelnik gminy w szczególności:

1) opracowuje projekty wieloletnich i rocznych planów społeczno-gospodarczego rozwoju gminy oraz planów finansowania zadań objętych wieloletnimi planami,

2) opracowuje projekty budżetu gminy i planu funduszu gminnego,

3) składa sprawozdania z wykonania planów i budżetu, a także bieżące informacje o stanie ich realizacji,

4) opiniuje projekty planów finansowych przedsiębiorstw i zakładów powiązanych wynikami finansowymi z budżetem gminy,

5) opracowuje wnioski dotyczące planowania i finansowania kapitalnych i bieżących remontów zakładów gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, oświaty, kultury i innych obiektów,

6) przedstawia gminnej radzie narodowej wnioski co do przeznaczenia nadwyżek budżetowych,

7) inicjuje i organizuje czyny społeczne oraz kontroluje ich wykonanie.

§ 3. W zakresie rolnictwa, leśnictwa, zadrzewień, gospodarki łowieckiej, gospodarki wodnej, skupu i kontraktacji płodów rolnych oraz przemysłu spożywczego naczelnik gminy w szczególności:

1) opracowuje projekty wieloletnich i rocznych planów produkcji rolniczej oraz składa sprawozdania z ich wykonania,

2) organizuje i nadzoruje działalność mającą na celu udzielanie pomocy indywidualnym gospodarstwom rolnym w rozwoju produkcji roślinnej i zwierzęcej,

3) kontroluje wykorzystywanie sprzętu mechanicznego, stanowiącego mienie społeczne,

4) występuje z inicjatywą podejmowania prac melioracyjnych, udziela pomocy spółkom wodnym oraz kontroluje konserwację i eksploatację urządzeń melioracyjnych,

5) organizuje zaopatrzenie rolnictwa i wsi w wodę,

6) organizuje i kontroluje realizację obowiązków w zakresie planowego odnawiania materiału siewnego zbóż i ziemniaków sadzeniaków, stosowania nawozów mineralnych oraz ochrony roślin,

7) zapewnia pomoc organizacyjno-instruktażową gospodarstwom indywidualnym, zmierzającą do rozwoju produkcji roślinnej i zwierzęcej, oraz popiera wdrażanie postępu naukowo-technicznego w rolnictwie,

8) kontroluje użytkowanie gruntów rolnych oraz inicjuje i popiera rozwijanie zespołowych form zagospodarowywania gruntów rolnych i leśnych,

9) organizuje zagospodarowywanie nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi i ustala formy i sposoby zagospodarowania gruntów tego Funduszu oraz sprawuje kontrolę w zakresie wykonywania umów przez dzierżawców lub najemców tych nieruchomości, racjonalnego przez nich użytkowania gruntów, dokonywania remontów i konserwacji urządzeń,

10) kontroluje stan produkcji rolnej w gospodarstwach chłopsko-robotniczych — szczególnie większych obszarowo; w razie spadku tej produkcji lub jej stagnacji — podejmuje odpowiednie inicjatywy zmierzające do skoncentrowania wysiłku właściciela gospodarstwa na rozwoju jego produkcji lub do zmniejszenia obszaru gospodarstw zaniedbanych z powodu pracy ich użytkowników poza rolnictwem.

11) współdziała z właściwymi organami w realizacji obowiązkowych ubezpieczeń rolnictwa,

12) organizuje społeczne prace przy elektryfikacji wsi i zaopatrzeniu wsi w wodę,

13) inicjuje inwestycje i zapewnia konserwację obiektów i urządzeń służących ochronie przeciwpowodziowej,

14) nadzoruje organizację skupu i kontraktację produktów rolniczych, z uwzględnieniem wyposażenia i stanu sanitarnego punktów skupu oraz odbioru produktów rolniczych bezpośrednio u producenta, jak również udziela pomocy w organizowaniu skupu i odbioru produktów rolniczych,

15) kontroluje działalność lokalnych zakładów przetwarzających produkty rolnicze na potrzeby zaopatrzenia miejscowej ludności,

16) troszczy się o zaopatrywanie producentów rolnych w środki produkcji pochodzenia przemysłowego,

17) współdziała z administracją lasów państwowych i organizacjami społecznymi w zakresie rozwoju go-

spodarki leśnej, zadrzewieniowej i łowieckiej oraz czuwa nad prawidłowym szacowaniem szkód łowieckich,

18) kontroluje działalność państwowych i spółdzielczych jednostek organizacyjnych oraz organizacji społecznych na terenie gminy w zakresie ochrony środowiska współdziałając z właściwymi organizacjami ochrony przyrody, i czuwa nad zabezpieczeniem tworów przyrody poddanych ochronie.

§ 4. W zakresie budownictwa powszechnego, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, komunikacji i geologii naczelnik gminy w szczególności:

1) opracowuje w ramach planu społeczno-gospodarczego rozwoju gminy zamierzenia inwestycyjne w dziedzinie planowego budownictwa oraz ustala potrzeby materiałowe i kredytowe; udziela pomocy w dostarczaniu rolnikom dokumentacji technicznej na budowę domów mieszkalnych oraz budynków inwentarskich,

2) organizuje zespołową odbudowę, przebudowę i budowę wsi oraz sprawuje kontrolę w tym zakresie,

3) inicjuje i współdziała w organizowaniu lokalnej produkcji materiałów budowlanych, a także organizuje w tym zakresie pomoc techniczną,

4) organizuje wykonywanie planów kapitałnych i bieżących remontów budynków mieszkalnych zarządzanych przez organy gminnej rady narodowej,

5) organizuje budowę i utrzymanie urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych o zasięgu lokalnym,

6) sprawuje pieczę nad miejscami upamiętnienia ulic, placów publicznych oraz dróg lokalnych i zakładowych,

8) współdziała z właściwymi organami w sprawach oznakowania dróg, mostów i przejazdów kolejowych na terenie gminy,

9) zabezpiecza kopaliny przed samowolną eksploatacją i czuwa nad sporządzaniem dokumentacji szkód wyrządzonych w wyniku poszukiwań geologicznych.

§ 5. W zakresie inwestycji naczelnik gminy koordynuje programowanie inwestycji realizowanych na terenie gminy, troszczy się o właściwe ich powiązanie z programami rozwoju rolnictwa i zaspokajaniem potrzeb ludności oraz o sprawne ich wykonywanie.

§ 6. W zakresie handlu, zaopatrzenia ludności i usług naczelnik gminy w szczególności:

1) sprawuje kontrolę nad działalnością placówek handlowych oraz zakładów gastronomicznych i usługowych, a także rzemieślniczych, ze szczególnym uwzględnieniem zaopatrzenia ludności w artykuły produkcyjne i konsumpcyjne,

2) występuje z inicjatywą zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez miejscowe uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości,

3) inicjuje rozwój sieci placówek handlowych, zakładów gastronomicznych i usługowych oraz udziela pomocy w zapewnieniu na ten cel pomieszczeń,

4) inicjuje i popiera rozwój przemysłu drobnego i rzemieślniczego.

§ 7. W zakresie oświaty i kultury naczelnik gminy w szczególności:

1) współdziała z dyrektorami szkół w realizacji powszechnego obowiązku szkolnego oraz w organizowaniu nauczania i oświaty dla dorosłych; współdziała w rekrutacji absolwentów wiejskich szkół podsta-

wowych do szkół przysposobienia rolniczego i innych szkół rolniczych stopnia ponadpodstawowego.

2) zapewnia pomieszczenia i obsługę gospodarczą szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych,

3) współdziała z komitetami rodzicielskimi i sołtysami w organizowaniu dożywiania w szkołach i dovożenia dzieci i młodzieży do szkół oraz w organizowaniu różnych form ich wypoczynku,

4) współdziała z dyrektorami szkół i właściwymi organizacjami w dziedzinie pracy z młodzieżą pozaszkolną,

5) podejmuje działania w zakresie rozwoju placówek oświatowo-kulturalnych oraz sprawuje kontrolę prawidłowego wykorzystania środków finansowych przeznaczonych na realizację zadań tych placówek,

6) podejmuje działania w zakresie zabezpieczenia i ochrony zabytków kultury i pomników znajdujących się na terenie gminy,

7) koordynuje działalność instytucji i organizacji społecznych prowadzących działalność kulturalno-oświatową,

8) popiera twórczość miejscowych artystów ludowych.

§ 8. W zakresie spraw socjalno-zdrowotnych, zatrudnienia, kultury fizycznej i turystyki naczelnik gminy w szczególności:

1) współdziała w organizowaniu placówek ochrony zdrowia i opieki społecznej oraz sprawuje kontrolę ich działalności,

2) zapewnia warunki do przeprowadzania masowych akcji profilaktyczno-zdrowotnych,

3) organizuje kontrolę urządzeń socjalnych we wszystkich zakładach pracy położonych na terenie gminy (stołówek, świetlic, urządzeń sanitarnych itp.),

4) organizuje działalność w zakresie pomocy społecznej dla dorosłych, a w szczególności pomocy kombatantom i opieki nad nimi, oraz współpracuje z właściwymi organami i organizacjami społecznymi w tej dziedzinie,

5) inicjuje rozwój miejscowej produkcji nakładczej i innych form zatrudnienia,

6) współdziała z instytucjami i organizacjami społecznymi w rozwoju kultury fizycznej, sportu, turystyki i wypoczynku na terenie gminy.

§ 9. W zakresie spraw wewnętrznych i obronności Państwa naczelnik gminy w szczególności:

1) sprawuje kontrolę nad działalnością miejscowych organów Milicji Obywatelskiej i Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej dotyczącą zabezpieczenia mienia społecznego, życia, zdrowia i mienia obywateli, spokoju publicznego na terenie gminy oraz współdziała z tymi organami przy wykonywaniu ich zadań,

2) współdziała z właściwymi organami państwowymi i organizacjami społecznymi w dziedzinie ochrony przeciwpowodziowej i przeciwpożarowej oraz czuwa nad przestrzeganiem obowiązujących w tym zakresie przepisów,

3) udziela pomocy i zapewnia obsługę kolegium do spraw wykroczeń oraz udziela pomocy społecznym komisjom pojednawczym,

4) kontroluje działalność stowarzyszeń zwykłych i zarejestrowanych, udziela zezwoleń na zgromadzenia mieszkańców i na zbiórki publiczne na terenie gminy,

5) wykonuje zadania wynikające z przepisów o powszechnym obowiązku obrony.

§ 10. 1. Naczelnik gminy jako organ wykonawczy i zarządzający gminnej rady narodowej:

1) zapewnia wykonanie uchwał gminnej rady narodowej przez jednostki państwowe i spółdzielcze oraz organizacje społeczne,

2) składa gminnej radzie narodowej w terminach przez nią określonych sprawozdania i informacje o swojej działalności o wykonaniu jej uchwał,

3) przedstawia gminnej radzie narodowej coroczne sprawozdania z wykonania planu społeczno-gospodarczego rozwoju gminy oraz budżetu,

4) bierze udział w sesjach gminnej rady narodowej,

5) przygotowuje projekty uchwał gminnej rady narodowej,

6) zapewnia gminnej radzie narodowej, jej prezydium i komisjom obsługę techniczno-kancelaryjną.

2. W razie wystąpienia przez komisję gminnej rady narodowej do naczelnika gminy z wnioskiem dotyczącym działalności kontrolowanej jednostki naczelnik gminy obowiązany jest najpóźniej w ciągu miesiąca powiadomić komisję o sposobie załatwienia wniosku, przy czym nieuwzględnienie wniosku powinno być uzasadnione.

§ 11. 1. Naczelnik gminy wykonuje swoje zadania przy pomocy podległego mu urzędu gminy i kierowników zakładów podporządkowanych gminnej radzie narodowej, a w zakresie oświaty przy pomocy gminnego dyrektora szkół.

2. W skład urzędu gminy wchodzi: biuro urzędu gminy, gminna służba rolna i urząd stanu cywilnego.

3. Naczelnik gminy może upoważnić sekretarza biura i kierownika gminnej służby rolnej do wydawania decyzji w określonych sprawach.

§ 12. 1. Biuro urzędu gminy:

1) sprawuje obsługę gminnej rady narodowej, prezydium i komisji,

2) zbiera i opracowuje materiały i informacje niezbędne dla działalności organów wymienionych w pkt 1,

3) wykonuje zadania zlecone przez naczelnika gminy w zakresie gospodarki i administracji gminy.

2. Pracą biura kieruje sekretarz biura. Sekretarz odpowiada przed naczelnikiem gminy za wykonanie zadań biura, prawidłową organizację pracy, przestrzeganie przepisów prawa, porządku i dyscypliny pracy oraz za prawidłowe i sprawne załatwianie spraw obywateli.

3. Podziału pracy w biurze dokonuje naczelnik gminy na wniosek sekretarza biura.

§ 13. 1. Gminna służba rolna:

1) organizuje wykonanie wieloletnich i rocznych planów społeczno-gospodarczego rozwoju gminy w zakresie produkcji rolniczej,

2) organizuje, prowadzi i koordynuje doradztwo fachowe w gospodarstwach rolnych, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarstw podejmujących specjalizację produkcji rolnej,

3) organizuje i zapewnia racjonalne wykorzystanie środków produkcji oraz właściwe zagospodarowanie ziemi,

4) współpracuje z instytucjami i organizacjami rolniczymi działającymi na terenie gminy w zakre-

się rozwoju i polepszenia usług na potrzeby rolnictwa, zaopatrzenia gospodarstw rolnych w środki produkcji oraz w zakresie kontraktacji i zbytu artykułów rolniczych,

5) wykonuje inne zadania zlecone przez naczelnika gminy w dziedzinie rolnictwa.

2. Zadania, organizację i skład gminnej służby rolnej, metody jej pracy oraz kwalifikacje i zasady wynagradzania jej pracowników określają odrębne przepisy.

§ 14. Zadania, organizację i działalność urzędu stanu cywilnego regulują odrębne przepisy.

§ 15. W razie niemożności pełnienia obowiązków przez naczelnika gminy zastępuje go sekretarz biura.

§ 16. 1. Powołanie naczelnika gminy przez przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodo-

wej jest równoznaczne z zawarciem z nim umowy o pracę na czas nieokreślony.

2. Umowę o pracę z pracownikami urzędu gminy zawiera i rozwiązuje — z zastrzeżeniem ust. 3 — naczelnik gminy.

3. Umowę o pracę z sekretarzem biura zawiera i rozwiązuje naczelnik gminy za zgodą przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej.

4. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi wynagrodzenie w granicach stawek przewidzianych dla danego stanowiska, w wysokości uzależnionej od kwalifikacji pracownika.

§ 17. 1. Ustala się następującą tabelę stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia naczelnika gminy, pracowników biura oraz kierownika urzędu stanu cywilnego:

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Wynagrodzenie miesięczne w stawkach od — do w zł
		wykształcenie	liczba lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1.	Naczelnik gminy	wyższe	2	3.400—4.200
		średnie	5	3.200—3.800
2.	Sekretarz biura	wyższe	2	3.400—3.800
		średnie	5	2.200—3.200
3.	Inspektor do spraw budownictwa	wyższe oraz uprawnienia budowlane	—	3.200—4.000
		wyższe	1	2.200—3.200
		średnie oraz uprawnienia budowlane	—	2.200—3.200
		średnie	3	1.800—2.800
4.	Kierownik urzędu stanu cywilnego, główny księgowy, starszy referent	wyższe	1	2.200—3.200
		średnie	3	1.800—2.800
5.	Referent	wyższe	po stażu pracy	1.600—2.400
		średnie		
6.	Referent techniczno-kancelaryjny	średnie	—	1.200—1.800
		podstawowe i kurs maszynopisania	—	1.200—1.500
7.	Stażysta	wyższe	—	1.500—1.900
		średnie	—	1.200—1.500
8.	Woźny	podstawowe	—	1.000—1.300

2. Wynagrodzenie naczelnika gminy, pracowników biura oraz kierownika urzędu stanu cywilnego wolne jest od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 18. 1. Naczelnikowi gminy i sekretarzowi biura przysługuje dodatek mieszkaniowy w wysokości 200 zł dla samotnych i 400 zł dla posiadających rodzinę pod warunkiem zamieszkiwania w miejscowości będącej siedzibą urzędu gminy lub w innej miejscowości na terenie gminy.

2. Dodatek mieszkaniowy, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w razie zajmowania mieszkania służbowego; czynsz za mieszkanie służbowe jest pokrywany z budżetu gminnej rady narodowej.

§ 19. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników biur urzędów gmin i urzędów stanu cywilnego w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac.

2. Nagrody dla naczelnika gminy przyznaje przewodniczący prezydium powiatowej rady narodowej, a dla pracowników, o których mowa w ust. 1, naczelnik gminy.

§ 20. Środki budżetowe na fundusz socjalny pracowników urzędu gminy objęte są budżetem gminnej rady narodowej.

§ 21. 1. Dyrektorów (kierowników), zastępców dyrektorów (kierowników) oraz głównych księgowych przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podporządkowanych gminnej radzie narodowej powołuje i odwołuje oraz ich zaszeregowuje i awansuje naczelnik gminy po zasięgnięciu opinii właściwej komisji gminnej rady narodowej oraz w porozumieniu z kierownikiem właściwego organu administracji prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Przyjmowanie do pracy w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach pracowników nie wymie-

nionych w ust. 1 oraz ich zaszeregowanie, awansowanie i rozwiązywanie z nimi stosunku pracy należy do dyrektorów (kierowników) tych jednostek.

§ 22. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego określi w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych):

1) zasady prowadzenia sprawozdawczości statystycznej przez urząd gminy,

2) zakres materiałów statystyczno-informacyjnych, które powinny być dostarczane przez organy statystyki państwowej naczelnikowi gminy dla dokonywania oceny sytuacji społeczno-gospodarczej gminy i podejmowania działalności koordynacyjnej.

§ 23. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) gminie — należy przez to rozumieć również miasto i gminę, w których działa wspólna rada narodowa,

2) gminnej radzie narodowej — należy przez to rozumieć również radę narodową wspólną dla miasta i gminy,

3) naczelniku gminy — należy przez to rozumieć również naczelnika miasta i gminy.

§ 24. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1958 r. w sprawie obowiązków

i praw sekretarza gromadzkiego (Dz. U. z 1958 r. Nr 10, poz. 34, z 1959 r. Nr 71, poz. 448 i z 1963 r. Nr 35, poz. 203).

2. Do naczelnika gminy, pracowników biura urzędu gminy oraz kierownika urzędu stanu cywilnego nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych (Dz. U. z 1966 r. Nr 30, poz. 180 i z 1971 r. Nr 10, poz. 106), a także przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie obsadzania i zmian na stanowiskach pracowniczych w radach narodowych oraz w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach podporządkowanych radom narodowym (Dz. U. Nr 7, poz. 58) oraz uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

8.

UCHWAŁA Nr 290 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 listopada 1972 r.

w sprawie skróconego czasu pracy w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

(Monitor Polski z dnia 25 listopada 1972 r. Nr 52, poz. 276)

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1975 r. skrócony czas pracy w zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego na stanowiskach roboczych określonych w wykazie stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych w zakładach pracy i na stanowiskach roboczych określonych w wykazie, o którym mowa w § 1, ogranicza się do 6 godzin na dobę i do 36 godzin tygodniowo.

2. Pracownicy zatrudnieni w niedzielę powinni otrzymać w zamian wolny dzień w tygodniu, z tym że co trzy tygodnie dzień ten powinien przypadać w niedzielę.

§ 3. Minister Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Metalowców przed upływem terminu, o którym mowa w § 1, przywróci normalny czas pracy w zakładach pracy i na stanowiskach roboczych wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik do uchwały, jeżeli zostaną zastosowane takie urządzenia ochronne lub wprowadzone takie zmiany w warunkach produkcyjnych, które usuną szkodliwe dla zdrowia warunki pracy.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Maszynowego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

Załącznik do uchwały Nr 290 Rady Ministrów z dnia 11 listopada 1972 r. (poz. 276).

WYKAZ STANOWISK

Nazwa zakładu	Wydział	Stanowisko robocze
1	2	3
Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Rzeszowie	Wydział Hamowni	mechanik silników lotniczych operator stacji pomp i paliw przrządowiec-pirometrysta

1	2	3
Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Rzeszowie	Wydział Hamowni *) Dział Głównego Mechanika *) Dział Głównego Energetyka *) Dział Głównego Kontrolera	magazynier robotnik gospodarczy (sprzątacze) rejestrator mistrz technolog starszy technolog kierownik wydziału zastępca kierownika wydziału ślusarz tokarz spawacz ustawiacz elektromonter dyżurny brakarz kontroler starszy kontroler kierownik Wydziału Kontroli Technicznej
Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Kaliszu	Wydział Hamowni	mechanik silników lotniczych mechanik silników lotniczych — brygadzysta monter oprzyrządowania ustawiacz robotnik gospodarczy ślusarz brakarz rejestrator starszy kontroler elektromonter wydawca sprzętu konserwator sprzętu planowy starszy mistrz technolog starszy technolog zastępca kierownika wydziału kierownik wydziału zastępca kierownika Wydziału Jakości kierownik Wydziału Jakości
Zakłady Mechaniczne im. M. Nowotki Warszawa, Fort-Wola	Wydział Hamowni Silników *) Kabina doświadczalna Hamownia Agregatów Prądowłórczych	mechanik silników spalinowych mechanik silników spalinowych — brygadzysta mechanik silników spalinowych mechanik silników spalinowych — brygadzysta mechanik silników spalinowych mechanik silników spalinowych — brygadzysta elektromonter

*) Pracownicy zatrudnieni w Wydziale Hamowni.

9.

UCHWAŁA NR 309 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1972 r.

w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę inwalidów wojennych i wojskowych.

(Monitor Polski z dnia 29 grudnia 1972 r. Nr 57, poz. 302)

W celu umożliwienia dobrowolnego, wcześniejszego przejścia na emeryturę inwalidom wojennym i wojskowym, którzy nie osiągnęli jeszcze przewidzianego w przepisach wieku emerytalnego, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Inwalidzi wojenni i wojskowi, którzy pozostają w zatrudnieniu i posiadają wymagany do uzyskania emerytury okres zatrudnienia, mogą — po roz-

wiązaniu na swój wniosek stosunku pracy — przejść na emeryturę po osiągnięciu wieku:

1) 50 lat przez kobietę i 55 lat przez mężczyznę, jeżeli z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą wojskową zostali zaliczeni do I lub II grupy inwalidów, albo

2) 55 lat przez kobietę i 60 lat przez mężczyznę, jeżeli z tytułu tego inwalidztwa zostali zaliczeni do III grupy inwalidów.

§ 2. 1. Inwalidom wojennym i wojskowym, pobierającym renty inwalidzkie i nie pozostającym w zatrudnieniu, przysługuje prawo zmiany renty inwalidzkiej na emeryturę, jeżeli spełniają warunki, o których mowa w § 1.

2. Zamiana renty inwalidzkiej na emeryturę następuje na wniosek inwalidy.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

10.

UCHWAŁA NR 317 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1972 r.

w sprawie funduszu socjalnego w państwowych jednostkach organizacyjnych opieki zdrowotnej i opieki społecznej.

(Monitor Polski z dnia 29 grudnia 1972 r. Nr 57, poz. 303)

W celu poprawy warunków socjalnych pracowników jednostek organizacyjnych opieki zdrowotnej i opieki społecznej Rada Ministrów po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała dotyczy:

1) zakładów społecznych służby zdrowia, państwowych domów pomocy społecznej i innych jednostek organizacyjnych opieki zdrowotnej i opieki społecznej, będących jednostkami budżetowymi lub zakładami budżetowymi łącznie z działającymi przy nich gospodarstwami pomocniczymi — nadzorowanych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, Ministra Komunikacji, Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości,

2) zakładów Zarządu Artykułów Sanitarnych — zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi opieki zdrowotnej i opieki społecznej”.

§ 2. Jednostki organizacyjne opieki zdrowotnej i opieki społecznej tworzą fundusz socjalny przeznaczony na finansowanie zakładowej działalności socjalnej.

§ 3. 1. Fundusz socjalny tworzy się:

1) z dotacji budżetu Państwa,

2) z opłat za korzystanie z usług działalności socjalnej,

3) ze środków finansowych na cele socjalne i kulturalne, objęte zakresem działalności socjalnej, przekazanych przez organizacje społeczne oraz inne jednostki organizacyjne, jak również przez osoby fizyczne,

4) z innych środków, określonych odrębnymi przepisami.

2. Wysokość dotacji z budżetu Państwa w 1972 r. i 1973 r. wynosi 0,5% planowanego rocznego osobowego funduszu płac pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych opieki zdrowotnej i opieki społecznej i zwiększa się sukcesywnie do 2% tego funduszu w roku 1977 i w latach następnych.

3. Wysokość dotacji z budżetu Państwa w latach 1974—1976 określi Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

4. W jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych fundusz socjalny z dotacji budżetu Państwa na zasadach określonych w ust. 1 pkt 1 tworzy się tylko dla pracowników cywilnych.

§ 4. 1. Środki funduszu socjalnego przeznaczone są na pokrywanie bieżących wydatków w zakresie potrzeb zakładowej działalności socjalnej pracowników jednostek organizacyjnych opieki zdrowotnej i opieki społecznej oraz członków rodzin tych pracowników.

2. Do zakresu zakładowej działalności socjalnej, obejmującej usługi socjalne i kulturalne, oraz do zasad gospodarowania funduszem socjalnym mają zastosowanie przepisy uchwały nr 180 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie funduszu socjalnego w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 297).

3. Środki funduszu socjalnego lub ich część mogą być scentralizowane. Zasady centralizowania tych środków określi właściwy minister w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

4. Środki funduszu socjalnego nie wyokrzystane w danym roku przechodzą na rok następny.

§ 5. Finansowanie inwestycji oraz kapitalnych remontów urządzeń zakładowej działalności socjalnej, stanowiących środki trwałe zakładów pracy, normują odrębne przepisy.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Komunikacji, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że środki funduszu socjalnego w roku 1972 uwzględnia się począwszy od dnia 1 stycznia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

11.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 listopada 1972 r.

**w sprawie zasad sprzedaży samochodów osobowych „Polski Fiat 126p”
w trybie przedpłat przyjmowanych przez Powszechną Kasę
Oszczędności.***(Monitor Polski z dnia 8 grudnia 1972 r. Nr 53, poz. 281)*

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188, z 1951 r. Nr 25, poz. 185 i z 1969 r. Nr 20, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 5 lutego 1973 r. Powszechna Kasa Oszczędności rozpocznie przyjmowanie od ludności na specjalne książeczki oszczędnościowe przedpłat na nabycie w latach 1977—1980 samochodu osobowego „Polski Fiat 126p”. Wnoszący przedpłatę określa rok, w którym chciałby nabyć samochód.

2. Jeżeli w okresie do dnia 15 marca 1973 r. liczba przedpłat na nabycie samochodów w 1977 r. osiągnie liczbę samochodów przewidzianych do sprzedaży w latach 1974—1977 łącznie, przyjmowanie przedpłat na rok 1977 zostanie zakończone z dniem 15 marca 1973 r.

3. Przyjmowanie po dniu 15 marca 1973 r. przedpłat na nabycie samochodu w latach 1978—1980 zostanie zakończone, jeżeli liczba przedpłat osiągnie liczbę samochodów przewidzianych w tych latach.

§ 2. Przedpłaty mogą być wnoszone w całości jednorazowo lub w ratach miesięcznych w wysokości zależnej od ilości rat, przy czym pierwsza rata nie może być niższa niż 5000 zł.

§ 3. 1. Ustalenie kolejności nabycia samochodu w określonym roku nastąpi w drodze losowania przeprowadzonego przez Powszechną Kasę Oszczędności.

2. Jeżeli liczba przedpłat na nabycie samochodów w danym roku przekroczy liczbę samochodów przewidzianych do sprzedaży, ustalenie uprawnienia do nabycia samochodu w danym roku nastąpi również w drodze losowania. Udział w losowaniu przysługuje bez względu na to, czy przedpłaty wniesiono jednorazowo, czy też wnoszone są w ratach miesięcznych.

3. Nie wylosowane na dany rok przedpłaty wezmą udział w losowaniu kolejności nabycia samochodu w następnym roku (następnych latach) przed przedpłatami zgłoszonymi na następny rok (następne lata).

§ 4. Wśród osób, które zgodnie z przepisami § 3 uzyskają uprawnienia do nabycia samochodu w 1977 roku zostaną rozlosowane przez Powszechną Kasę

Oszczędności uprawnienia do nabycia samochodu w latach 1974, 1975 i 1976. W losowaniach tych wezmą udział osoby, które wniosły przedpłaty jednorazowo lub które w terminie do dnia 30 września roku poprzedzającego rok objęty losowaniem uzupełnią zgromadzony wkład do wysokości wymaganej do nabycia samochodu.

§ 5. 1. Przerwa we wnoszeniu rat miesięcznych przekraczająca łącznie 3 miesiące powoduje przesunięcie terminu sprzedaży samochodu na rok następnym.

2. Przerwa przekraczająca łącznie 6 miesięcy powoduje utratę uprawnień do nabycia samochodu, a kwota wniesionej przedpłaty podlega zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości 2% w stosunku rocznym.

§ 6. 1. Wpłaty wniesione w trybie przedpłat i wykorzystane na nabycie samochodu podlegają oprocentowaniu:

1) na rzecz wpłacającego w wysokości:

a) 2% w stosunku rocznym — jeżeli sprzedaż samochodu została ustalona na lata 1974—1977,

b) 3% w stosunku rocznym — jeżeli sprzedaż samochodu została ustalona na lata 1978—1980,

2) na rzecz Funduszu Rozwoju Sieci Handlowo-Obługowej Motoryzacji w wysokości 1% w stosunku rocznym.

2. Odsetki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zalicza się na uzupełnienie przedpłaty.

3. W razie rezygnacji z nabycia samochodu wpłacający otrzymuje zwrot wniesionych wpłat wraz z odsetkami w wysokości 2% w stosunku rocznym. W wypadku gdy wpłacający rezygnuje z nabycia samochodu z powodu przesunięcia terminu nabycia samochodu na lata następne po roku przez niego określonym, otrzymuje odsetki w wysokości 3% w stosunku rocznym.

§ 7. Sprzedaż samochodu w trybie przedpłat wnoszonych w Powszechnej Kasie Oszczędności następuje po cenie obowiązującej w dniu wniesienia pierwszej wpłaty.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *w z. M. Krzak*

KSIAŻKI INSTYTUTU WYDAWNICZEGO CRZZ

informują, radzą, pomagają

- Marian Błażejczyk: Prawo samorządu robotniczego, WZw 71, wyd. 2 poprawione i uzupełnione, s. 367, zł 35.—
- Ludwik Krąkowski: Sądy społeczne w zakładzie pracy. Ustawa, wytyczne, regulamin z komentarzem, WZw 70, wyd. 2, s. 116, zł 12.—
- Michał Kulczycki, Jerzy Zduńczyk: Nowe prawo karne w ochronie obywatela, WZw, 71, s. 174, zł 12.—
- Kazimierz Mańkowski, Orest Pęgierski: Komisje rewizyjne zakładowych organizacji związkowych, WZw 70, s. 143, zł 10.—
- Albin Mirończuk: Ustawodawstwo pracy. Poradnik dla rad zakładowych, WZw 70, wyd. 2 zaktualizowane, s. 492, zł 45.—
- Albin Mirończuk: Uprawnienia pracownika w razie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, WZw 71, wyd. 2 poprawione i uzupełnione, s. 125, zł 8.—
- Julian Nadolski: Vademecum działu osobowego, WZw 70, s. 283, zł 30.—
- Marek Piątkowski: Emerytury i renty pracownicze, WZw 71, wyd. 3 poprawione i uzupełnione, s. 267, zł 10.—
- Marek Piątkowski: Uprawnienia socjalne pracowników i ich rodzin, WZw 69, s. 273, zł 18.—
- Tadeusz Radziński: Uprawnienia urlopowe pracowników, WZw 70, wyd. 2 poprawione, s. 202, zł 10.—
- Zbigniew Salwa: Uprawnienia pracujących kobiet, WZw 70, s. 95, zł 7.—
- Jerzy Sierpiński: Domy wczasowe. Organizacja, technologia, ekonomika usług, WZw, 71, s. 140, zł 15.—
- Stanisław Trandziuk: Podstawy prawne działalności kulturalno-oświatowej, WZw 71, wyd. 2 uzupełnione, s. 203, zł 25.—
- Stanisław Trandziuk: Kształcenie pracujących. Podstawy prawne, WZw 71, s. 341, zł 30.—

Publikacje Instytutu Wydawniczego CRZZ nabyć można w księgarniach „Domu Książki” na terenie całego kraju.

Instytut Wydawniczy CRZZ — Warszawa, ul. Spasowskiego 1/3

WARUNKI PRENUMERATY

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Instytucje państwowe, społeczne, zakłady pracy, szkoły itp. mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie w miejscowych Oddziałach i Delegaturach „Ruch”, w terminie do 25 listopada na rok następny.

Prenumeratę indywidualni mogą opłacać w urzędach pocztowych i u listonoszy, lub dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28 (w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty).

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 40% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23, konto PKO Nr 1-6-100024.

Sprzedż egzemplarzy numerów zdezaktualizowanych, na uprzednie pisemne zamówienia, prowadzi Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28.